

Biskup dr. Gebhard Fürst

ZNAK NAŠEG VREMENA

Bijeg – progonstvo – migracija

Pastirsko pismo
župama biskupije Rottenburg-Stuttgart
za razdoblje korizmene pokore 2019.

Biskup dr. Gebhard Fürst

ZNAK NAŠEG VREMENA
Bijeg – progonstvo – migracija

– 1. korizmena nedjelja: 10. ožujka 2019 –

*Izbjeglice i nasilno prognani bit
će uvijek u srcu Crkve.*

(Cor Unum čl. 16)

Drage sestre i braćo!

Srdačno vas pozdravljam na početku korizmenog razdoblja. Želim vam zahvaliti na vašem višestrukom angažmanu u crkvenim zajednicama i brojnim drugim područjima našeg života – u obitelji, slobodnom vremenu, na poslu i u školi! Posebno želim zahvaliti svima onima koji se zalažu za ljude koji posebno trebaju našu solidarnost: to su ljudi koji su u našoj zemlji pogođeni bijedom; ljudi koji su bolesni; ljudi koji gladuju i žeđaju – za hranom i ljubavlju; ljudi u potrebi – tjelesnoj i duhovnoj. Na sve njih usmjerimo našu pažnju i ljubav.

Želim, dakle, zahvaliti svima koji se i dalje zalažu za ljude: izbjeglice, prognanike i migrante, koji su pobjegli iz drugih zemalja i kontinenata i došli k nama.

Nažalost, sve manje pažnje i pozornosti posvećujemo ljudima koji su u bijegu. To je posebno tjeskobno, pogledamo li sudbine brojnih prognanika u Sredozemnom moru koji gotovo svakodnevno stradavaju utapajući se.

Stoga posebno i izričito zahvaljujem ljudima koji pomažu u takvim slučajevima. Zahvaljujem vam i na pomoći koju pružate svima koji su stigli k nama. Hvala vam na tome što takvim ljudima pomažete da u našoj zemlji pronađu zaštitu i dom.

Drage sestre i braćo!

Svi koji su prisiljeni na bijeg, ne trpe samo zbog tjelesnih napora bijega. Pate i njihove duše koje čeznu za mirom, za domom i zajedništvom. Čeznu za sigurnošću svojeg života, slobodom u kojoj nema mjesta ugnjetavanju i nasilju. Naposljetku žele sigurnost za svoj život i za život svojih obitelji.

Priče o beskućništvu i gubitku, bijegu i progonu u središtu su Svetog pisma. Prisjetimo se bijega Izraelaca predvođenih Mojsijem iz Egipta, izraelskog naroda u babilonskom sužanjstvu, ali i iskustava Svete obitelji na njezinom bijegu pred ubojstvima kralja Heroda.

No, biblijski spisi istovremeno pričaju o dolasku ljudi na mjesto za kojim čeznu, o životu u novoj zemlji i o njihovom novom i sretnom suživotu. Iskustva mnogih ljudi u biblijskim spisima izvor su utjehe i nade svima onima koji su danas pogođeni beskućništvom. Takve nam priče dokazuju da nas Bog usred najvećeg beznađa može povesti u novi život.

Bijeg i progon žigosaju. Ostavljaju doživotno trag na duši. Ne utječu samo na ljude koji su prisiljeni na bijeg, nego i na društva u koja

*pristižu i u kojima traže novo utočište. Danas to jasno prepoznajemo po tome što su izbjeglice često objekt interesnih igara. Vrlo je važno, posebno s obzirom na predstojeće izbore za Europski parlament koji se održavaju u svibnju, samokritično sagledati uzroke i posljedice bijega i migracije.**

Puno toga još valja učiniti kako bi integracija novopridošlih bila uspješna. To zahtijeva našu spremnost na pomoć. Stoga zahvaljujemo svima onima koji pomažu u sitnim svakodnevnim stvarima.

Kako bi integracija bila uspješna, i novopridošli moraju također dati svoj doprinos. Iako se naše društvo danas doima većim dijelom sekularno, naša kultura, naše poimanje čovjeka i njegovo nepovredivo dostojanstvo počivaju na židovsko-kršćanskim temeljima. Stoga sve one koji kod nas u Njemačkoj i u Europi pronalaze novu domovinu, ili su je već pronašli, sve njih želim zamoliti da upoznaju, poštuju i uvažavaju te naše vrijednosti i temeljna usmjerenja. Upravo su i ti naši religiozni temelji, kao što su kršćanska ljubav prema bližnjemu i spremnost da se u duhu Svetog Martina Tourskog dijeli s onima u bijedi, preduvjet da bi svi oni među nama bili dobrodošli.

* Tekst napisan kurzivom može se opcionalno pročitati.

Drage sestre i braćo,

Bijeg, progon i migracija su „znaci našeg vremena“¹. Njihovo prihvaćanje i odgovoran pristup istima, prilika su da uredimo novi suživot u našem društvu.

Dokument „Papinskog vijeća za pastoral selilaca i putnika“ iz 2004. godine naziva ljudsku patnju koja prati migracije, „izrazom porođajnih muka novog čovječanstva“.² Papinsko vijeće napisalo je 2013.: „Čovječanstvo je jedna obitelj; stoga su svi muškarci i žene braća i sestre u čovječnosti i milošću su predodređeni da budu takvi, u Sinu Božjemu, Isusu Kristu.“³ Stoga izbjeglice, migranti, putnici i domicilno stanovništvo čine jednu obitelj. Solidarnost i ljubav za bližnjeg ne smiju stoga isključivati niti pojedince niti kulture ili narode. Ljudi koji posebno trebaju našu zaštitu ne trebaju samo našu solidarnost, štoviše, oni su članovi naše ljudske obitelji. Stoga je naša dužnost da pravedno s njima dijelimo sredstva koja su nam raspoloživa. Pritom uvijek iznova moramo prizivati u sjećanje u kojoj je mjeri sama Europa upletena u uzroke bijega i migracije, pa je stoga i suodgovorna za rješavanje tih problema.

U glavne društvene i pastoralne zadaće zajednice vjernika u crkvama danas spada zalaganje za pravedno sudjelovanje doseljenika u materijalnim, socijalnim i kulturnim resursima domicilnog stanovništva. Osim toga, kao kršćanke i kršćani moramo nastojati poticati susret i dijalog i doprinositi tome da svi ljudi vode miroljubiv suživot u društvima koja su s vjerskog i kulturnog aspekta pluralna.⁴

Drage sestre i braćo,

poznati su mi strahovi mnogih u našoj zemlji. Strah od društvene bijede, od preplavlivanja stranim kulturama i otuđenosti. Za mene je važno da se ti strahovi ne ignoriraju i da se s njima oprezno postupa. Naše crkvene zajednice mogu biti mjesta koja će graditi mostove među ljudima. Neka potiču gostoprimstvo i dobre međuljudske odnose i pružaju dom. Kao kršćani želimo pomoći izbjeglicama, prognanima i žrtvama trgovanja ljudima da ponovno mogu voditi dostojanstven život, npr. pronalaženjem dobrog posla.

Integracija je najuspješnija ako je obitelj zajedno. Patnja prognanika beskrajno je teška ako su obitelji razdvojene, a budućnost nesigurna. – Praksa protjerivanja u našoj zemlji postaje sve surovija. Odvoditi djecu iz dječjeg vrtića, a mlade iz škole, i protjerivati ih, neljudski je i duboko vrijeđa ljudsko dostojanstvo. Možemo shvatiti da se izbjeglice protjeruje kada za to postoje očigledni razlozi. No, protjerivanje mora biti pravedno i obzirno. Svjestan sam da je to velik izazov na koji na ovom mjestu želim posebno ukazati.

Istovremeno moramo poduzeti sve što je u našoj moći kako bismo suzbili uzroke koji dovode do bijega. Ključan čimbenik je pritom poticanje mira. U to spada jačanje obrazovanja, razvoj strategija za rješavanje sukoba i jačanje demokracije i ljudskih prava. No, i održiva klimatska strategija s globalnim učincima, neophodna je. Puno dobrih pristupa u politici i društvu već postoji, u raznim dobrotvornim organizacijama crkvenih i necrkvenih ustanova. I biskupija Rottenburg-Stuttgart podržava brojne projekte preko svojeg angažmana sveopće

crkve. Potrebno je vremena i financijskih sredstava kako bi se mogli suzbiti uzroci bježanja. Bez vaše velikodušne potpore, drage sestre i braćo, taj posao ne bi bio moguć. Stoga i na ovom mjestu želim reći: od srca hvala!

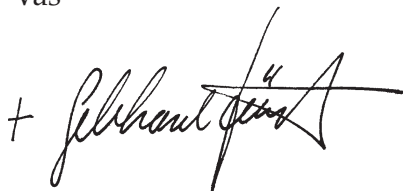
Neke stvari, koje su se od 2015. događale u vezi s valom izbjeglica, nismo predvidjeli. Neki događaji su nas zastrašili i otvorili nam oči za probleme koji nam ne smiju promaći ili ih ne vidjeti. S tim se problemima, čvrsto ukorijenjeni u kršćanskom vjerovanju, moramo suočiti, pronalazeći hrabre odgovore.

Biskup-mučenik Joannes Baptista Sproll, koji je u razdoblju od 1927. do 1949. služio kao biskup u našoj biskupiji, još se prije 70 godina jasnim riječima zalagao za integraciju protjeranih. Biskup Sproll, čiju smo 70. obljetnicu smrti obilježili proteklog ponedjeljka, 4. ožujka, sam je morao bježati pred diktatorskim nacionalsocijalističkim režimom, živeći nekoliko godina u prognanstvu. Dvije godine nakon završetka rata uputio je u jednoj od svojih nadahnutih propovijedi vjernicima, domicilnom stanovništvu i prognanicima sljedeće riječi: "Budite hrabri i imajte povjerenja."⁵ Iz dubokog kršćanskog uvjerenja zahtijevao je da obje strane prihvate integraciju kao svoju zadaću: kao zadaća svih koji ovdje žive i kao zadacu svih onih koji su stigli k nama. Želim danas s vama podijeliti to što mi leži na srcu te vas istovremeno zamoliti da nastavite pomagati. „Imajte hrabrosti i povjerenja!“

Biti đakonska Crkva, dakle Crkva u službi čovjeka, jer su svi siromašni i tjeskobni udovi Tijela Kristova, to je mjerilo prema kojemu moramo provjeravati i usmjeravati naše djelovanje i našu pomoć. Jer, kao što kaže Papinsko vijeće za pastoral selilaca u putnika: „Izbjeglice i nasilno protjerani bit će uvijek u srcu Crkve!“⁶

Rottenburg, na blagdan Prikazanja Gospodinova u hramu
2. veljače 2019.

Vaš

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Gebhard Fürst', with a large, stylized flourish extending to the right.

Biskup dr. Gebhard Fürst

1 Gaudium et spes Art. 4.

2 Papinsko vijeće za pastoral selilaca i putnika: Erga migrantes caritas Christi, Grad Vatikan 2004, čl. 12.

3 Papinsko vijeće za pastoral selilaca i putnika: Instruktion Cor unum, Vatikan 2013. čl. 10.

4 Znakove postaviti u vremenu – Pastoralni prioriteti u Biskupiji Rottenburg-Stuttgart, Biskupski Ordinarijat biskupije Rottenburg-Stuttgart (izd.) Rottenburg 2007², ovdje: Pastoralni prioritet broj 3: „Suočavanje s drugima – jačati zajedništvo i solidarnost“, s. 24–27.

5 Biskup Johannes Sproll: Propovijed za izbjeglice, pov. Svjetskog hodočašća protjeranih iz svoje domovine u Ulm-Weiblingenu, 11. svibnja 1947. Biskupijski arhiv Rottenburg.

6 Cor unum čl. 16.

